

Stanonik, Tončka
Cvetlična hiša

Ljubljana : Genija, 2009, 86 str.

Otroška in mladinska pisateljica Tončka Stanonik je doma iz Žirov. Diplomirala je iz slavistike, živi v Ljubljani. Napisala je pravljice za otroke: Pravljica o sanjalki in modrecu (1994), Pravljica o ribiču in beli barčici (1994), Pravljice za Ajčko bajčko in mamico (1995), zgodbo spomina na otroštvo z naslovom Podobe iz čipkarske preje (1996). V Sanjah s šolskega avtobusa (2001) je opisala mladostno hrepenenje, knjiga Lučka na klekljarskih počitnicah (2004) prinaša spomine na klekljanje, ki je še danes živo v žirovski kotlini. Leta 2006 je izšla Pravljica o klekljarici Polonici, letos pa smo na knjižne police dobili zgodbo za otroke Cvetlična hiša.

V Cvetlični hiši nas pisateljica popelje v preteklost, predstavi nam prijazne stanovalce stare hiše na robu mesta. V pritličju sta živela babica Lidija in dedek Blaž, ki sta že težko hodila po stopnicah. Tu je živela tudi družina gospoda Pesnika, njegova žena ter njuna hči Ančka. V prvem nadstropju so imeli stanovanja gospa Barica z Niniko, gospod Poldi in teta Neža, ki je imela na oknih najlepše rože, po njih je hiša dobila tudi ime. Ob srečanjih so se radi ustavljali in si povedali kaj prijaznega. Gospod Poldi, ki so ga vsi klicali Knjižni molj, je imel v mestu prodajalno starih knjig. To je bila priljubljena trgovina za odrasle, prihajali so tudi dijaki in študentje, pa babice z vnučki. Prostor je bil nenavadno obokan in prežet s prijetnim vonjem po starih knjigah. Poldi si je vsak večer zapisoval izkušnje iz knjigarne in misli o življenju njenih obiskovalcev. V omari je imel že cel šop rokopisov.

Nekega dne pa so stanovalci izvedeli, da se bodo morali preseliti v mesto. Cvetlični hiši so se približevali buldožerji in drugi gradbeni stroji. Najprej se je v vas pod Kopasti vrh preselil Knjižni molj. Na poslovilnem večeru je vsakemu stanovalcu poklonil darilo. Barica, ki je prav tako kot Poldi negovala pisno kulturo, je dobila izvod Prešernove Zdravljice in Poldijeve rokopise. Staro prodajalno knjig v mestu so spremenili v moderno papirnico. Prebivalci Cvetlične hiše so se le počasi privajali na nova stanovanja in se spominjali časov, ko so živeli na robu

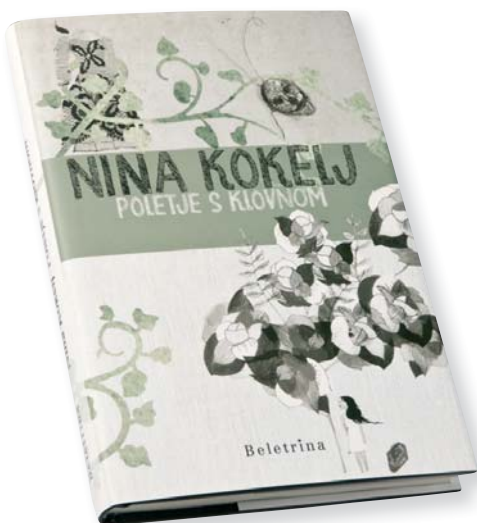

mesta. Zadnjič so se vsi srečali na predstavitvi knjige Knjižnega molja. Za natis knjige je poskrbela Barica. Poldi je prišel ves droban, neroden in postaran, vendar srečen. Zgodba Cvetlična hiša je kot *»stara spominska knjiga, po kateri sežemo, kadar se nam stoži po ljudeh, ki smo jih nekoč poznali, potem pa smo jih, ker je tako nanese življenje, nekje izgubili.«*

Kokelj, Nina

Poletje s klovnom : ljubezenski roman

Ljubljana : Študentska založba, 2009, 173 str.

Pisateljico Nino Kokelj, avtorico romanov Milovanje (1998) in Sviloprepjka (2002), poznamo tudi po čarobnem svetu v zgodbah za otroke: Španska princeska, Sibidusovo kuka-lo, Deček na belem oblaku, Lepa Helena, Jon in Tadao, Cigančica Kuku in Srebrna riba, Čif in Čof. Pisateljico navdihujeta svet in življenje v vseh niansah. *»Trpka bolečina. Gnev. Ljubezen. Upanje. Vse, kar se da opaziti, prepoznati, ubesediti. Tisti široki razpon med svobodo in predanostjo. Vse to me napaja«,* pravi pisateljica. Za Nino Kokelj je pisanje velika sreča.

Letos je izšel njen tretji roman Poletje s klovnom. To je ljubezenski roman, roman o samoti in življenj-

skem poslanstvu. Opisuje eno poletje dolgo ljubezensko razmerje med umetnikoma, slikarko Beso in klovnom Shamranom. Klovn vztraja v svojem gluhem klovnovskem molku. Beso to spravlja v veliko žalost. Odpravi se na potovanje, polno pustolovščin, na katerem jo spremljajo zanimivi liki. Tri Morske Ciganke. *»Lepe so bile, s črnimi lasmi, živobarvno oblečene, z rutami v laseh. Z ladjo so potovale na jug in vse zapisovale v knjigo.«* Astronom in Malčica Zlatica, ki je bila zdravnica. Religiozni mož in silak z malo hčerkico. S potovanja pošilja Besa klovnu pismo za pismom, tri Morske Ciganke zapišejo v knjigo življenja njeno najbolj gorečo željo, da bi še enkrat videla klovna, četudi le od daleč. Nikoli ji ni pisal. Neke noči pa so tri Morske Ciganke prišle h klovnu, v rokah so držale knjigo. V njej je prebral, da je ljubezen najboljše, kar se živemu človeku lahko zgodi. Ciganke zapustijo svojo barko in hodijo peš le takrat, kadar gre za usodne stvari. *»Velika ljubezen pa je vsekakor usodna.«*